

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 16827

гр. София, 18.04.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 41 СЪСТАВ, в закрито заседание на осемнадесети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: МАРИЯ ЕМ. МАЛОСЕЛСКА

като разгледа докладваното от МАРИЯ ЕМ. МАЛОСЕЛСКА Гражданско дело № 20241110104102 по описа за 2024 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 140 ГПК.

Образувано е по искиви молби, вх. № 20926/23.01.2024 г., вх. № 55616/20.02.2024 г. и вх. № 363022/18.12.2023 г., подадени от С. Г. В., чрез адв. М. Д., с които срещу ответника „Сити Кеш“ ООД са предявени обективно кумулативно съединени искиве, както следва:

- иск по чл. 26, ал. 1, пр. 1, вр. чл. 22 ЗПК, вр. чл. 11 и чл. 19, ал. 4 ЗЗП, евентуално чл. 143, ал. 1 ЗЗП за прогласяване нищожността на договор за потребителски кредит № 411580/07.04.2020 г., сключен за предоставяне в заем на сумата 1300 лева, при посочени в договора ГЛП 40,08 % и ГПР 49,51 %, както и по чл. 55, ал. 1, пр. 1 ЗЗД за сумата **1719,21 лева**, представляваща заплатена на ответника във връзка с този договор за кредит без основание сума, ведно със законната лихва от предявяването на иска (23.01.2024 г.) до окончателното плащане;

- иск по чл. 26, ал. 1, пр. 1, ев. пр. 3 ЗЗД, вр. чл. 22 ЗПК, вр. чл. 11 и чл. 19, ал. 4 ЗЗП, евентуално чл. 143, ал. 1 ЗЗП за прогласяване нищожността на договор за потребителски кредит № 561288/24.08.2021 г., сключен за предоставяне в заем на сумата 1400 лева при посочени в договора ГЛП 40,05 % и ГПР 49,88 %;

- иск по чл. 26, ал. 1, пр. 1, вр. чл. 22 ЗПК, вр. чл. 11 и чл. 19, ал. 4 ЗЗП, евентуално чл. 143, ал. 1 ЗЗП за прогласяване нищожността на договор за потребителски кредит № 251564/28.12.2018 г., сключен за предоставяне в заем на сумата 1200 лева, при посочени в договора ГЛП 40,08 % и ГПР 49,67 %, както и по чл. 55, ал. 1, пр. 1 ЗЗД за сумата **675,95 лева**, представляваща заплатена на ответника във връзка с този договор за кредит без основание сума, ведно със законната лихва от предявяването на иска (18.12.2023 г.) до окончателното плащане.

В подадените до съда искиви молби (съединени с определение № 14630/03.04.2024 г. по реда на чл. 213 ГПК за разглеждане в общо производство) ищецът твърди, че е сключил с ответника процесните договори за кредит, по силата на които в заем са му били предоставени посочените суми, които се е задължил да върне заедно с възнаградителна лихва. С всеки от договорите твърди да е било установено задължение за кредитополучателя да представи обезпечение по кредита, като при неизпълнение на същото съгласно клауза в съответния договор е била предвидена

дължимостта на неустойка. Твърди по договора от 07.04.2020 г. да е заплатил в полза на ответника сума в размер на 3019,21 лева при главница в размер на 1300 лева и срок на действие на договора от 7 месеца; по договора от 28.12.2018 г. да е извършил плащания в размер на сумата 1875,95 лева при главница 1200 лева и период на действие на договора по-малко от 4 месеца; по договора от 24.08.2021 г. твърди задължението му да възлиза на сумата 2886 лева при главница в размер на 1400 лева. Поддържа, че още със сключване на договорите е била начислена неустойката а за непредставяне на обезпечение. Развива подробни съображения за нищожност на договорите поради противоречието им с императивни материалноправни разпоредби на закона – чл. 11 и чл. 19, ал. 4 и ал. 5 ЗПК с оглед неправилно посочения в договорите размер на ГПР, в който не е била включена неустойката за неосигуряване на обезпечение по съответния договор. Излага доводи за неравноправност на клаузата за неустойка от договора, както и за противоречие на същите с добрите нрави. В обобщение на подробните аргументи, изложени в подкрепа на застъпената с исковите молби позиция, са заявени искания съдът да уважи исканията, да присъди разноски в полза на ищеца, адвокатско възнаграждение на основание чл. 38, ал. 2, вр. ал. 1, т. 2 ЗАдв. в полза на адвоката, предоставил безплатна правна помощ на ищеца, и да не присъжда разноски в полза на насрещната страна, позовавайки се на практика на СЕС по

Заявява доказателствени искания за приемане на представените към исковите молби документи като доказателства, за задължаване на ответника по реда на чл. 190 ГПК да представи ОУ, действали към договора за кредит от 2018 г., както и за допускане на съдебно-счетоводна експертиза с формулирани от ищеца в иски молби, вх. № 20923/23.01.2024 г. и вх. № 55616/20.02.2024 г. задачи.

Постъпили са в срок отговори на исковите молби, с които ответникът оспорва предявените искове. Не отрича сключването на договорите между страните с параметри, описани в исковите молби. Отрича при сключването им и чрез съдържанието им да са нарушени императивни норми на закона. Позицията си на разпоредбата на чл. 26, ал. 4 ЗЗД, като счита, че дори съответните клаузи за неустойки да са нищожни, то това не влече нищожност на целите съглашения. Оспорва ГПР да е бил погрешно посочен и в същия да е следвало да се включва и неустойката за неосигуряване на обезпечение от страна на потребителя. Сочи, че на потребителя е била предоставена цялата необходима му информация, за да се счита последният информиран и да е наясно каква сума дължи по всеки договор. Освен това последният е имал възможност да се откаже от договорите, което свое право не е упражнил. Излага гледната си точка за добросъвестността в гражданските отношения, като подчертава, че между страните са били сключени 20 договора за кредити, въз основа на което следвало да се приеме, че ищецът познава кредитния продукт на ответника, като от поведението му и трайните им отношения ставало ясно, че ищецът изобщо не е имал намерение да предоставя обезпечения по кредитите, а целял да се обогати неоснователно за сметка на дружеството, като впоследствие води дела като процесното. Излага подробни съображения относно същността, функциите и размера на неустойката, като счита, че с оглед обезщетителния характер на вземането, същата по дефиниция не се включва в ГПР. Оспорва клаузата да има неравноправен характер, като счита, че кредитополучателят е можел да прецени икономическите последици от сключването на договора, в т.ч. и тези относно дължимата неустойка. Излага подробни доводи в подкрепа на становището си, че оспорената клауза не противоречи на закона и добрите нрави. Представя се справка за движенията по кредитите, като счита за ненужно изслушването на съдебно-счетоводна експертиза.

Съдът констатира, че към отговора на исковата молба, вх. №

*103337/28.03.2024 г. подаден по ел. път е налично приложение от 50 стр., което не се намира в кориците на делото. Ето защо същото следва да бъде разпечатано на хартия, приложено към отговор, вх. № 103337/28.03.2024 г. и делото да бъде преномерирано. На ответника следва да се укаже да представи по делото документ за внесена по сметка на СРС държавна такса по чл. 102з, ал. 3 ГПК за служебно изготвяне на препис от отговорите, подадени по делото и приложенията за връчване на ищеца в размер на сумата **8,60 лева**. При неизпълнение съдът ще постанови определение по чл. 77 ГПК.*

За да бъдат уважени предявените искове в тежест на ищеца е да докаже, че договорите, сключени с ответника, са нищожни на заявените с исковата молба основания, а именно поради нарушение на императивни норми на закона, евентуално поради накърняване на добрите нрави, т.е. че накърнява принципите на справедливостта, добросъвестността в гражданските и търговските взаимоотношения, както и принципите за предотвратяване на несправедливото обогатяване.

По исковете по чл. 55, ал. 1, пр. 1 ЗЗД в тежест на ищеца е да установи, че е заплатил процесните суми на ответника.

В тежест на ответника е да докаже основателността на възраженията си, както и че при сключването на договора са били спазени особените изисквания на ЗПК и ЗЗП, че на потребителя при сключването на договора е предоставена ясна и коректна информация, за да бъде в състояние последният да прецени икономическите последици от сключването на договора.

По исковете по чл. 55, ал. 1 ЗЗД в тежест на ответника е да установи, че е налице основание да получи и задържи заплатените му от ищеца по процесните договори, предмет на спора, суми.

Като безспорни между страните следва да се отделят обстоятелствата, че по сключените между страните договори за кредит ответникът е предоставил на ищеца договорените в заем суми, които последният се е задължил да му върне, че по договор за кредит № 411580/07.04.2020 г. ищецът е заплатил на ответника сумата 3019,21 лева, а по договор за кредит № 251564/27.12.2018 г. е заплатил сумата 1875,95 лева (видно от приложените към отговорите на исковите молби счетоводни справки за заплатените по тези два договора суми).

Следва да се приемат представените от ищеца и от ответника документи като писмени доказателства по делото.

Ответникът следва да бъде задължен в срок до откритото съдебно заседание ДА ПРЕДСТАВИ по делото действалите към договора от 27.12.2018 г. общи условия.

Останалите искания на страните се явяват ненеобходими за разрешаването на спора, с оглед което и следва да се оставят без уважение.

Страните следва да се приканят към сключване на спогодба или друг начин за доброволно решаване на спора, а делото да се насрочи за разглеждане в открито съдебно заседание.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИКАНВА страните към сключване на спогодба за уреждане на правния спор, предмет на делото.

Разяснява на страните, че при постигане на съдебна спогодба дължимата

държавна такса е в половин размер, а при своевременно постигане на споразумение за доброволно уреждане на спора ще спестят процесуални усилия и разноски.

УКАЗВА на страните, че за постигане на съдебна спогодба следва да се явят лично в съдебно заседание или да упълномощят свой процесуален представител, който от тяхно име да постигне спогодба, за което следва да представят по делото изрично пълномощно.

ОБЯВЯВА на страните проект за доклад на делото съобразно обстоятелствената част на определението, като им указва, че в срок най-късно в първото открито съдебно заседание могат да вземат становище по изготвения проект за доклад и разпределената със същия доказателствена тежест, както и да релевират съответни доказателствени искания, в противен случай губят възможността да направят това по-късно освен в случаите на чл. 147 ГПК.

ПРИЕМА като писмени доказателства представените от страните с исковите молби и с отговорите документи.

ЗАДЪЛЖАВА на осн. чл. 190 ГПК ответникът в срок до откритото съдебно заседание **ДА ПРЕДСТАВИ** по делото препис от общите условия, приложими към договор за кредит № 251564/27.12.2018 г.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ останалите доказателствени искания на страните.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на **29.05.2024 г. от 10:00 ч.**, за когато да се призоват страните чрез процесуалните им представители.

ДА СЕ ИЗГОТВИ препис от наличното по ел.папка на делото приложение от **50 страници** към отговора на исковата молба, вх. № 103337/28.03.2024 г., подаден по ел. път от ответника, доколкото последното не се намира в кориците на делото, да се приложи към този отговор и делото да бъде преномерирано.

Препис от определението да се връчи на страните, ведно с призовките им за съдебното заседание, като на ищеца, чрез процесуалния му представител да се връчат служебно изготвени преписи от отговорите на исковите молби (вх. № 103337/28.03.2024 г. и вх. № 116978/09.04.2024 г.) и приложенията към същите.

УКАЗВА на ответника в срок до насроченото открито съдебно заседание да представи по делото **документ за внесена по сметка на СРС държавна такса по чл. 102з, ал. 3 ГПК** за служебно изготвяне на препис от отговорите, подадени по делото и приложенията към тях за връчване на ищеца в размер на сумата **8,60 лева**.

При неизпълнение съдът ще постанови определение по чл. 77 ГПК.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____